

Sabâ Beste

Eflâke çıkarsa yeridir her gece âhım

Hammâmîzâde İsmâil Dede

Ağır Remel

Ef
Bir lâ
gün

ke
ba ğı
na kar
gös sa
ter

ye
me ri
di dir
bu

her
bah

ge
ti ce
si â
yâ

hım hey câ nim hım hey câ nim

Eflâke çıkarsa yeridir her gece âhım

Öl

dür

me

be

ni

has

re

ti

zül

fi

si

ye

hin

le

hey

câ

nım

Al

ma

gü

nâ

hım

ger

Eflâke çıkarsa yeridir her gece âhım

de
ni si
mi
ni ne şâ
him hey câ nım (SON)

bestürkedevci

27-Ekim-2006
DİM

Eflâke çıkarsa yeridir her gece âhım,
Birgün göstermedi bana bu baht-ı siyâhım.
Öldürme beni hasret-i zülf-i siyehinle,
Alma günâhım gerden-i sîmînine şâhım
Vezni : Mef û lü - me fâ i lü - me fâ i lü - fe û lün

EFLÂK : Felekler, gökler. Dünyalar, âlemler.

ZÜLF : Yüzün iki yanından sarkan saç lülesi.

GERDEN : Dönen. Dönlücü. * Boyun. * Şeci. Bahadır. Pehlivan.

SÎMİN : Gümüşten. * Gümüş gibi, gümüşe benzer.